

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

17 maja 2023 r.

Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P., Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Asesor sądowy Michał Przybył

Protokolant: stażysta Patrycja Dębniak

po rozpoznaniu 17 maja 2023 r.

na rozprawie

w sprawie z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.

przeciwko **K. M.**

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku, w tym 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

III. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w P. 108 zł tytułem nierozliczonych kosztów procesu tymczasowo uiszczonych przez Skarb Państwa.

Asesor sądowy Michał Przybył

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym 17.02.2020 r. (data nadania), powódka (...) sp. z o.o. z siedzibą w P., reprezentowana przez adwokata, wniosła o zasądzenie od pozwanej K. M. kwoty 2555,48 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 2518,34 zł od 16.10.2019 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 37,14 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów procesu w całości w tym, kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że (...) sp. z o.o. (...), działający pod nazwą handlową M. M., jest przedsiębiorcą, który udziela konsumentom pożyczek krótkoterminowych. Powódka wyjaśniła, że pozwana 05.08.2019 r., przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, zawarła z (...) umowę pożyczki (...), której treścią była możliwość zawierania przez strony dalszych umów pożyczek. Na mocy przedmiotowej umowy, pozwana zapoznała się i zaakceptowała wszystkie warunki udzielania pożyczek, ich kosztów w zależności od rodzaju oraz wszelkie zasady związane z zaciąganiem pożyczek. Następnie pozwana zawnioskowała o udzielenie jej pożyczki na podstawie łączącej strony umowy pożyczki odnawialnej. (...) przyznał pozwanej kwotę pożyczki w wysokości 1900 zł i zawarł z pozwaną umowę pożyczki (...).08.2019 r. przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość. Pozwana aplikując o pożyczkę sama wybrała jej wysokość oraz sposób spłaty, a także zobowiązała się do spłaty 1900 zł tytułem kwoty wypłaconej pożyczki oraz 655,48 zł tytułem prowizji za udzielenie i obsługę pożyczki. Strony ustaliły także w umowie wysokość odsetek za opóźnienie na poziomie odsetek maksymalnych za opóźnienie. Dodatkowo, (...) poinformował pozwaną o przysługującym mu uprawnieniu do odstąpienia od umowy w terminie 14 dni. Mimo udzielenia prawidłowej informacji we wskazanym zakresie, pozwana nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia. P. koszty kredytu nie przekraczają maksymalnej wysokości pozaodsetkowych kosztów kredytu określonych w art. 36a ust. 1 ustawy o kredycie konsumenckim. Zgodnie z umową

pożyczki zawnioskowana kwota pożyczki w wysokości 1900 zł została przekazana pozwanej 05.08.2019r. Pozwana zobowiązała się do spłaty pożyczki wraz z wszelkimi opłatami dodatkowymi do 05.11.2019r. Pozwana po upływie terminu przewidzianego w umowie nie spłaciła swojego zadłużenia względem pożyczkodawcy, dlatego (...) na podstawie § 12 umowy wypowiedział jej harmonogram spłat i postawił w stan wymagalności roszczenie na dzień 15.10.2019 r. Pomimo licznych wezwań, pozwana, do dnia skierowania powództwa, nie spłaciła należności głównej oraz wynikających z niej należności ubocznych. Powódka wyjaśniła, że jest spółką windykacyjną, której przedmiotem działalności jest prowadzenie działań windykacyjnych w tym zakup wierzytelności i od (...) sp. z o.o. zakupiła opisaną wierzytelność.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 29.05.2020 r., sygn. akt I Nc 460/20, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Poznań – Stare Miasto w P., orzekł zgodnie z żądaniem powódki.

Z uwagi na nieskuteczne doręczenie nakazu zapłaty pozwanej, postanowieniem z 13.12.2021r., referendarz sądowy zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. w zw. z art. 139¹ § 1 k.p.c.

Postanowieniem z 1.04.2022 r. referendarz sądowy podjął zawieszony postępowanie.

Zarządzeniem z 1.04.2022 r. referendarz sądowy ustanowił dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej K. M. kuratora procesowego w osobie asystenta sędziego Jana Prusa.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, pozwana, reprezentowana przez ustanowionego dla niej kuratora, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o obciążenie powódki kosztami procesu, w tym zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym wynagrodzenia kuratora według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu, pozwana zakwestionowała powództwo co do zasady i co do wysokości. Pozwana zaprzeczyła, aby zawarła umowę pożyczki wskazaną w pozwie, a także temu, aby przekazane zostały na jej rzecz jakiegokolwiek środki z tego tytułu. Pozwana nie wniosła o zawarcie umowy pożyczki i nie złożyła pod nią podpisu. Zakwestionowała, aby zawierała umowę z powodem, na warunkach przez niego wskazanych. Poza tym, pozwana podniosła, że powódka nie wykazała swojej czynnej legitymacji procesowej. Na podstawie przedłożonej umowy cesji nie można stwierdzić, czy przelewem objęto wierzytelność rzekomo przysługującą wobec pozwanej. Z treści przedłożonej umowy cesji nie wynika, żeby cesją objęta została konkretna wierzytelność przysługująca wobec pozwanej. Zdaniem pozwanej, powódka wywodzi swoją legitymację wyłącznie z własnych dokumentów prywatnych oraz nieautoryzowanych wydrukach komputerowych. Pozwana zakwestionowała wszystkie dokumenty przedłożone przez powoda, które nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem albowiem stanowią jedynie niepodpisane, nieautoryzowane wydruki komputerowe. Powódka nie przedstawiła nadto żadnego dowodu na dokonanie zapłaty co było warunkiem dokonania skutecznej cesji. Odnosząc się z kolei do dowodu w postaci potwierdzenia wykonania przelewu, pozwana zauważyła, iż dane na tym dokumencie nie zgadzają się z danymi pożyczkodawcy. Z przedstawionego wydruku, umowa miała być zawarta między pozwaną, a (...) Sp. z o.o. (NIP (...)), natomiast powód przedłożył dowód przelewu, który miał wykonać inny podmiot - (...) (NIP (...)).

Pismem z 15.09.2022 r. kurator pozwanej poinformował tut. Sąd, iż skutecznie doręczył korespondencję pozwanej, wobec czego wniósł o zwolnienie z pełnionej funkcji oraz o przyznanie wynagrodzenia.

Pismem z 22.12.2022 r. do sprawy zgłosiła się pozwana K. M., reprezentowana przez radcę prawnego. Podtrzymała dotychczasowe stanowisko i wniosła o zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Postanowieniem z 6.02.2023 r. Sąd zwolnił J. P. z obowiązków kuratora dla pozwanej K. M. nieznanej z miejsca pobytu i przyznał kuratorowi tymczasowo od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w P. wynagrodzenie w kwocie 108 zł.

W replice na sprzeciw pozwanej, powódka podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. W uzasadnieniu pisma powódka wskazała, że z umowy cesji wierzytelności dołączonej do pozwu wynika, że nabyła od wierzyciela pierwotnego (...) sp. z o.o.) wierzytelność względem pozwanej dotyczącą roszczenia z umowy pożyczki nr (...). W umowie cesji wprost wskazano, że obejmuje ona wierzytelności z umów zawartych przez wierzyciela pierwotnego wyszczególnione w załączniku do umowy. W treści załącznika, stanowiącego integralną część umowy cesji wierzytelności, widnieje nr (...), stanowiący numer umowy pożyczki, której dotyczy niniejsza sprawa (poz. 7). Podane w umowie cesji wartości zgadzają się z kwotą dochodzoną pozwem. Dla dostatecznego zindywidualizowania w umowie cesji wierzytelności wobec pozwanej nie było konieczne wskazanie w załączniku danych innych niż nr pożyczki i kwota zadłużenia. W treści umowy cesji wierzytelność (...) spółka z o.o. względem pozwanej została określona przy użyciu numeru identyfikacyjnego umowy pożyczki oraz poprzez wskazanie aktualnej na datę zawarcia umowy kwoty zadłużenia. Taki sposób określenia wierzytelności indywidualizował ją w sposób dostateczny i pomiędzy stronami umowy cesji nie było żadnych wątpliwości co do tego, jakie wierzytelności zostały nią objęte. Następnie, w wykonaniu umowy cesji (...) sp. z o.o. udostępnił powódce dane osobowe pozwanej oraz wszelkie dokumenty odnoszące się do umowy pożyczki (co między innymi umożliwiło powódce dochodzenie roszczeń w nin. postępowaniu). Wystąpił również skutek rozporządzający umowy cesji - powódka uiszczała bowiem cenę sprzedaży swojemu poprzednikowi prawnemu - (...) sp. z o.o. Wątpliwości nie powinna również budzić prawidłowa reprezentacja obu stron umowy cesji, tj. zarówno powódki, jak i (...) sp. z o.o. w likwidacji. Obie strony były reprezentowane przy ww. czynności prawnej w sposób zgodny z zasadami reprezentacji wynikającymi z KRS. Powódka wyjaśniła, że załączone do niniejszej odpowiedzi potwierdzenie uiszczenia ceny za cesję opiewa na kwotę wyższą, niż wskazana w umowie cesji (441 124,81 zł wobec wskazanych w umowie 287 125,61 zł), bowiem jak podano w tytule przelewu, został on zrealizowany w ramach zakupu dwóch portfeli wierzytelności (zgodnie z tytułem przelewu „Zakup 2 portfeli wierzytelności zgodnie z aktami notarialnymi z dnia 27.01.2020 przez (...) sp. z o.o.”). Powódka wskazała, że umowa cesji datowana zgodnie z tytułem na 8 stycznia 2020 r. w istocie zawarta została 27 stycznia 2020 r., na co wskazuje notarialne poświadczenie podpisów. Jednocześnie wskazała, że kwota przelewu nie odpowiada sumie cen sprzedaży z obu umów, będąc od niej niższą wobec tego, że zgodnie z § 3 ust. 5 umów „Ostateczna cena za przedmiot cesji zostanie pomniejszona o wpłaty dokonane przez dłużników bezpośrednio do Cedenta w ramach spraw będących przedmiotem cesji w okresie od Dnia wyceny do momentu sprzedaży - data uznania środków na rachunku bankowym Cedenta”. Ponadto powódka podała, że zawarcia umowy pożyczki dowodzi przede wszystkim załączony do pozwu wydruk umowy pożyczki, zawierający dane pozwanej, takie jak imię, nazwisko, adres, nr dowodu osobistego, czy też nr PESEL i adres e-mail.

W piśmie procesowym z 02.03.2023 r., pozwana podtrzymała twierdzenia i zarzuty zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty. W uzupełnieniu pozwana podniosła, że powódka nie posiada legitymacji procesowej czynnej do wytoczenia powództwa. Nie wykazała, aby skutecznie nabyła wierzytelność wobec pozwanej i nie dopełniła obowiązku skutecznego doręczenia zawiadomienia o przelewie wierzytelności powołanej w pozwie. Powódka nie załączyła również dokumentu potwierdzającego fakt zakupu wierzytelności. Pozwana wniosła o zobowiązanie powoda do przedłożenia w oryginale dokumentacji potwierdzającej zawarcie umowy pożyczki oraz przelew wierzytelności stanowiących podstawę powództwa. Z ostrożności procesowej, w razie uznania roszczenia, pozwana wniosła o rozłożenie przyznanej powódce kwoty na raty z uwagi na trudną sytuację finansową pozwanej.

STAN FAKTYCZNY:

15.05.2018 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarło z K. M. ramową umowę pożyczki nr (...). Zgodnie z umową, na podstawie i zasadach określonych w (...) klient jest uprawniony do wielokrotnego składania wniosków o pożyczkę oraz otrzymywania pożyczek w ramach aktualnie oferowanych przez (...) poziomów pożyczek z dnia złożenia przez klienta wniosku o pożyczkę.

05.08.2019 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarło z K. M. umowę pożyczki ratalnej nr (...) do ramowej umowy pożyczki nr (...) z 15.05.2018r. Na jej podstawie spółka udzieliła K. M. pożyczki w wysokości 1900 zł (całkowita kwota pożyczki) na okres 92 dni. Prowizja wynosiła 618,34 zł, oprocentowanie (odsetki kapitałowe) wynosiły 10 %. Całkowita

kwota do spłaty wynosiła 2555,48 zł. Spłata rat, zgodnie z harmonogramem spłaty miała nastąpić kolejno w dniach 05.09.2019 r., 05.10.2019 r., 05.11.2019 r.

Zgodnie z umową pożyczki ratalnej nr (...), (...) sp. z o.o. przełało na rachunek K. M. kwotę 1900 zł.

K. M. nie wywiązała się z zawartej umowy pożyczki i jej nie zwróciła w żadnym zakresie.

Dowód : umowa pożyczki ratalnej nr (...) k. 5, harmonogram spłaty pożyczki ratalnej k. 6, , formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego k. 7-15, ramowa umowa pożyczki nr (...) wraz z załącznikami k. 16-22, zeznania pozwanej K. M. k. 227

Umową cesji wierzytelności z 08.01.2020 r. zawartą pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (cesjonariusz) reprezentowaną przez członków zarządu T. H. i M. S. a (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (cedent) reprezentowaną przez prezesa zarządu B. B., strony dokonały cesji wierzytelności stanowiących własność cedenta na rzecz cesjonariusza zgodnie z wykazem wierzytelności stanowiącym załącznik nr 1 do umowy.

Zgodnie z § 3 ust. 2 umowy, cedent jednorazowo sprzedał 378 sztuk wierzytelności, co daje łącznie wierzytelności z przeciętną wartością w wysokości 3532,98 zł, co daje łącznie wierzytelność o wartości 1335467,94 zł. W myśl § 3 ust. 3, cesjonariusz nabywa wierzytelności od cedenta za kwotę w wysokości 287.125,61 zł, co stanowi 21,50% całkowitej wartości portfela wierzytelności. Jak wskazano w § 3 ust. 4, cesjonariusz uiści cenę w całości na rachunek bankowy cedenta w terminie nie później niż 5 dni od daty zawarcia umowy. Za datę płatności uznaje się dzień uznania rachunku bankowego. W myśl § 3 ust. 5 umowy, ostateczna cena za przedmiot cesji zostanie pomniejszona o wpłaty dokonane przez dłużników bezpośrednio do cedenta w ramach spraw będących przedmiotem cesji w okresie od dnia wyceny do momentu sprzedaży – data uznania środków na rachunku bankowym cedenta.

Jak wskazano w § 3 ust. 6 umowy, przeniesienia wierzytelności z cedenta na cesjonariusza następuje z dniem zapłaty ceny. Za dzień zapłaty ceny uznaje się dzień uznania rachunku cedenta.

Do umowy załączono dokument zatytułowany: Załącznik nr 1 „Wykaz wierzytelności”, w którym zawarto tabelaryczny spis 378 pozycji, podzielonych wg opisu na: numer sprawy, wartość całkowitą, kapitał, prowizję, odsetki kapitałowe, odsetki za opóźnienie na dzień wyceny, (...) na dzień 05/12/2019.

Pod poz. nr 7 wskazano numer sprawy: (...), wartość całkowitą: 2620,87; kapitał: 1900,00; prowizja: 618,34; odsetki kapitałowe: 37,14; odsetki za opóźnienie na dzień wyceny: 65,39; (...) na dzień 05/12/2019: 91.

Dowód : umowa cesji z 08.01.2020 r. k. 25–26, 167-170, załącznik nr 1 k. 27-28, 171-174, notarialne poświadczenie podpisów M. S. z 08.01.2020 r. rep. A nr 819/2020 k. 29, 175, notarialne poświadczenie podpisów T. H. i B. B. z 27.01.2020r. rep. A nr 4178/2020 k. 29v, 176

Umową cesji wierzytelności z 27.01.2020 r. zawartą pomiędzy (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. (cesjonariusz) reprezentowaną przez członków zarządu T. H. i M. S. a (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (cedent) reprezentowaną przez prezesa zarządu B. B., strony dokonały cesji wierzytelności stanowiących własność cedenta na rzecz cesjonariusza zgodnie z wykazem wierzytelności stanowiącym załącznik nr 1 do umowy.

Zgodnie z § 3 ust. 2 umowy, cedent jednorazowo sprzedał 309 sztuk wierzytelności, co daje łącznie wierzytelności o wartości 957523,17 zł. W myśl § 3 ust. 3, cesjonariusz nabywa wierzytelności od cedenta za kwotę w wysokości 210.655,10 zł, co stanowi 22% całkowitej wartości portfela wierzytelności. Jak wskazano w § 3 ust. 4, cesjonariusz uiści cenę w całości na rachunek bankowy cedenta w terminie nie później niż 5 dni od daty zawarcia umowy. Za datę płatności uznaje się dzień uznania rachunku bankowego. W myśl § 3 ust. 5 umowy, ostateczna cena za przedmiot cesji zostanie pomniejszona o wpłaty dokonane przez dłużników bezpośrednio do cedenta w ramach spraw będących przedmiotem cesji w okresie od dnia wyceny do momentu sprzedaży – data uznania środków na rachunek bankowy.

Jak wskazano w § 3 ust. 6 umowy, przeniesienia wierzytelności z cedenta na cesjonariusza następuje z dniem zapłaty ceny. Za dzień zapłaty ceny uznaje się dzień uznania rachunku cedenta.

Do umowy załączono dokument zatytułowany: Załącznik nr 1 „Wykaz wierzytelności”, w którym zawarto tabelaryczny spis 309 pozycji, podzielonych wg opisu na: numer sprawy, wartość całkowitą, kapitał, prowizję, odsetki kapitałowe, odsetki za opóźnienie na dzień wyceny, (...) na dzień 02/01/2020.

Dowód : umowa cesji z 27.01.2020 r. k. 158-161, załącznik nr 1 k. 162-164, notarialne poświadczenie podpisów T. H. i B. B. z 27.01.2020 r. rep. A nr 4179/2020 k. 165, notarialne poświadczenie podpisów M. S. z 03.02.2020 r. rep. A nr 955/2020 k. 166

17.03.2020 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. dokonał przelewu na rachunek (...) sp. z o.o. kwoty 441.124,81 zł tytułem: „Zakup 2 portfeli wierzytelności zgodnie z aktami notarialnymi z dnia 27.01.2020 przez (...) sp. z o.o.”.

Dowód : potwierdzenie przelewu k. 177

OCENA DOWODÓW:

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił na podstawie wskazanych powyżej dowodów z dokumentów, w tym kopii i wydruków. Pozwana w sprzeczności od nakazu zapłaty podniosła szereg zarzutów, zakwestionowała powództwo co do zasady i co do wysokości, legitymację czynną powódki, ważność umowy cesji, w tym to, aby objęła ona dochodzoną pozwem wierzytelność.

Sąd uznał natomiast za wiarygodne zebrane w sprawie dokumenty poza jedynie dokumentem w postaci wydruku, z którego wynika, że powódka poinformowała pozwaną o zakupie od pożyczkodawcy wierzytelności wynikającej z zadłużenia (...). Z dokumentu tego nie wynika z jakiej daty pochodzi, w jaki sposób i czy w ogóle został doręczony pozwanej. Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wiarygodność pozostałych dokumentów przedstawionych przez powódkę z urzędu.

Przede wszystkim, nietrafny był argument pozwanej co do niemożności dopuszczenia wydruku jako dowodu w sprawie. Podkreślić należy, że wydruki komputerowe mogą stanowić dowód w postępowaniu cywilnym. Powszechnie przyjmuje się, że wydruki komputerowe stanowią, bowiem "inny środek dowodowy", o którym mowa w art. 308 k.p.c. i art. 309 k.p.c., gdyż wymieniony tam katalog ma charakter otwarty. Jakkolwiek nie można przyjąć, że oświadczenie zawarte w wydruku komputerowym jest zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, to należy przyjąć, że przedmiotowy środek dowodowy świadczy o istnieniu zapisu komputerowego określonej treści w chwili dokonywania wydruku (por. wyrok SA w Krakowie z 8 lutego 2013 r., I ACa 1399/12, LEX nr 1362755, postanowienie SA we Wrocławiu z 12 października 2012 r., I ACz 1810/12, LEX nr 1223511). Podkreślić należy, że walor dowodowy przyznaje się wydrukowi z poczty elektronicznej (wiadomość e-mail zawarta w wydruku komputerowym, nie jest dokumentem w rozumieniu art. 244 k.p.c. i art. 245 k.p.c., natomiast może być uznana za "inny środek dowodowy" w rozumieniu art. 309 k.p.c.).

Kierując się powyższym, w oparciu o przedstawione przez powódkę dokumenty w postaci umowy pożyczki ratualnej nr (...), harmonogramu spłaty pożyczki ratualnej, formularza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego, ramowej umowy pożyczki nr (...) wraz z załącznikami, możliwym było ustalenie, iż pozwana uzyskała od (...) sp. z o.o. pożyczkę w wysokości 1900 zł. Za dokonaniem ustaleń w oparciu o te dokumenty przemawiało także to, że sama pozwana przyznała się do posiadania rachunku, na który została przelana kwota pożyczki i przyznała, że uzyskała tę pożyczkę.

Tym samym, wobec treści ww. dokumentów oraz zeznań samej pozwanej, twierdzenia przedstawione w sprzeczności od nakazu zapłaty dotyczące zakwestionowania samego roszczenia co do zasady i co do wysokości należało uznać za nieuzasadnione.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej K. M.. Pozwana przyznała, że uzyskała od (...) sp. z o.o. na warunkach i w kwocie podanej w pozwie. Przyznała, że rachunek na jaki przelana została kwota pożyczki należy do niej. W swych zeznaniach podała także, że chciałaby rozłożyć tę płatność na raty. Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować zeznania pozwanej.

OCENA PRAWNA:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

W ocenie Sądu, trafny okazał się podniesiony przez pozwaną zarzut braku legitymacji czynnej powódki.

Zgodnie z dyspozycją art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba, że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

W niniejszej sprawie strona powodowa wykazała, że 05.08.2019 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarło z K. M. umowę pożyczki ratalnej nr (...) do ramowej umowy pożyczki nr (...) z 15.05.2018r. Na jej podstawie spółka udzieliła K. M. pożyczki w wysokości 1900 zł (całkowita kwota pożyczki) na okres 92 dni. Prowizja wynosiła 618,34 zł, oprocentowanie (odsetki kapitałowe) wynosiły 10 %. Całkowita kwota do spłaty wynosiła 2555,48 zł. Spłata rat, zgodnie z harmonogramem spłaty miała nastąpić kolejno w dniach 05.09.2019 r., 05.10.2019 r., 05.11.2019 r. Zgodnie z umową, (...) sp. z o.o. przelało na rachunek K. M. kwotę 1900 zł. W sprawie jednoznacznie także ustalono, że K. M. nie wywiązała się z zawartej umowy i nie zwróciła pożyczki pożyczkodawcy w żadnym zakresie.

Strona powodowa nie wykazała jednak, aby ww. roszczenie, przysługujące (...) sp. z o.o. wobec pozwanej, nabyła od pożyczkodawcy na podstawie umowy cesji wierzytelności z 08.01.2020 r.

Z dokumentu tego wynika, że na podstawie tej umowy miało dojść do nabycia przez powódkę 378 sztuk wierzytelności przysługujących (...) sp. z o.o., za kwotę w wysokości 287.125,61 zł. Jak wskazano w § 3 ust. 4 umowy cesji, cesjonariusz uścić miał cenę w całości na rachunek bankowy cedenta w terminie nie później niż 5 dni od daty zawarcia umowy. Za datę płatności uznaje się dzień uznania rachunku bankowego. W myśl § 3 ust. 5 umowy, ostateczna cena za przedmiot cesji zostanie pomniejszona o wpłaty dokonane przez dłużników bezpośrednio do cedenta w ramach spraw będących przedmiotem cesji w okresie od dnia wyceny do momentu sprzedaży – data uznania środków na rachunku bankowym cedenta. Jak wskazano w § 3 ust. 6 umowy, przeniesienia wierzytelności z cedenta na cesjonariusza następuje z dniem zapłaty ceny. Za dzień zapłaty ceny uznaje się dzień uznania rachunku cedenta.

W dołączonym przez powódkę dokumencie zatytułowanym Załącznik nr 1 „Wykaz wierzytelności”, zawarto tabelaryczny spis 378 pozycji, podzielonych wg opisu na: numer sprawy, wartość całkowitą, kapitał, prowizję, odsetki kapitałowe, odsetki za opóźnienie na dzień wyceny, (...) na dzień 05/12/2019.

W ocenie Sądu, z przedstawionego przez powódkę Załącznika nr 1 nie wiadomo czego on tak naprawdę dotyczy i czy rzeczywiście stanowił załącznik, o którym mowa w umowie cesji z 08.01.2020r.

Wskazany dokument koreluje co prawda z podaną w § 3 ust. 2 umowy ilością sprzedanych wierzytelności oraz łączną ich wartością, jednakże nie wynika z niego, aby stanowił załącznik do tej właśnie umowy. Jak wynika ze stanowiska powódki, rzeczona umowa nie była jedyną umową cesji jaką zawarła z (...) sp. z o.o. W oparciu o przedłożone przez powódkę dokumenty trudno więc jednoznacznie przyjąć, że przedstawiony załącznik stanowi integralną część tej właśnie umowy cesji.

Za takim wnioskiem przemawia także okoliczność, iż jak podniosła powódka, przedłożona przez nią umowa cesji z 08.01.2020r. w istocie zawarta została 27 stycznia 2020 r. na co wskazywać ma notarialne poświadczenie podpisów. Sąd zauważa natomiast, że z przedłożonych przez powódkę notarialnych poświadczeń podpisów wynikają dwie daty, zarówno 08.01.2020 r., gdyż z tej daty pochodzi notarialne poświadczenie podpisu M. S., jak i 27.01.2020r., gdyż z tej daty pochodzi notarialne poświadczenie podpisów T. H. i B. B.. Trudno zatem nawet jednoznacznie ustalić z jakiej daty właściwie ma pochodzić rzeczona umowa cesji, na którą powołuje się powódka, skoro sama data jej zawarcia nie

jest jednoznaczna, a między stronami była przecież zawarta jeszcze jedna umowa cesji z 27.01.2020r. Co do tej umowy warto także zauważyć, że jeżeli kierując się stanowiskiem powódki co do daty zawarcia umowy z 08.01.2020r. w oparciu o daty notarialnie poświadczonych podpisów, to i tu można mieć wątpliwość o faktycznej dacie jej zawarcia. Do tej bowiem umowy powódka dołączyła notarialne poświadczenie podpisów T. H. i B. B. z 27.01.2020 r. oraz notarialne poświadczenie podpisu M. S. z 03.02.2020 r.

Kwestia tego z jakiej daty mają pochodzić rzeczony umowy cesji jest natomiast o tyle istotna, że powódka dalej powołuje się na uiszczenie za nie ceny zakupu, przedstawiając jednak tylko potwierdzenie przelewu, które ma dotyczyć umów z 27.01.2020 r., o czym w dalszej części uzasadnienia

Poza powyższym, trzeba również zauważyć, że treść samego załącznika nr 1 nie wskazuje jednoznacznie, aby w jego ramach powódka zakupiła wierzytelność przysługującą (...) sp. z o.o. wobec pozwanej. Pod poz. nr 7 wskazano numer sprawy: (...), wartość całkowita: 2620,87; kapitał: 1900,00; prowizja: 618,34; odsetki kapitałowe: 37,14; odsetki za opóźnienie na dzień wyceny: 65,39; (...) na dzień 05/12/2019: 91. Numer sprawy co prawda koreluje z numerem udzielonej pozwanej pożyczki jednakże w oparciu o tę informację nie można przyjąć, że stanowią one tożsamą kwestię, tj. że numer sprawy dotyczy właśnie umowy pożyczki ratalnej nr (...). Brak wskazania bliższych danych konkretyzujących wprost pozwaną oraz to, że podane pozycje w istocie obejmują jej zadłużenie z tytułu rzeczonyj umowy pożyczki, uniemożliwia przyjęcie jakoby przedstawiony załącznik nr 1 faktycznie tą właśnie wierzytelność obejmował.

Ponadto, jak wskazano w § 3 ust. 6 umowy, przeniesienia wierzytelności z cedenta na cesjonariusza następuje z dniem zapłaty ceny. Za dzień zapłaty ceny uznaje się dzień uznania rachunku cedenta. W myśl § 3 ust. 4, cesjonariusz uiszcza cenę w całości na rachunek bankowy cedenta w terminie nie później niż 5 dni od daty zawarcia umowy. Za datę płatności uznaje się dzień uznania rachunku bankowego.

W ocenie Sądu, z przedłożonych przez powódkę dokumentów nie wynika, aby do przeniesienia wierzytelności z cedenta na cesjonariusza rzeczywiście doszło, albowiem nie wynika z nich, aby doszło do zapłaty ceny za zakupione wierzytelności, w tym w szczególności tej przysługującej wobec pozwanej.

Na dowód zapłaty ceny powódka przedłożyła jedynie potwierdzenie przelewu z 17.03.2020 r., z którego wynika, że (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. dokonał przelewu na rachunek (...) sp. z o.o. kwoty 441.124,81 zł tytułem: „Zakup 2 portfeli wierzytelności zgodnie z aktami notarialnymi z dnia 27.01.2020 przez (...) sp. z o.o.”

Dostrzec zatem przede wszystkim należało, że już chociażby z daty przedłożonego potwierdzenia nie sposób móc przyjąć, aby dotyczył on ww. umów cesji, jak podnosiła powódka. Z umów tych wynikało bowiem, że cena zakupu wierzytelności miała być uiszczona nie później niż 5 dni od daty zawarcia umowy. Przedstawione przez powódkę umowy cesji datowane są natomiast na 08.01.2020 r. (przy czym poświadczenia podpisów z 08.01.2020 r. i z 27.01.2020 r.) oraz na 27.01.2020 r. (przy czym poświadczenia podpisów z 27.01.2020 r. i z 03.02.2020 r.). W stosunku do żadnej z tych dat przedłożony przelew nie koreluje zatem z postanowieniami umowy.

Ponadto, przedłożone umowy cesji zostały sporządzone w zwykłej formie pisemnej z podpisami notarialnie poświadczonymi, a nie w formie aktów notarialnych.

Poza tym trudno móc jednoznacznie stwierdzić, aby przedłożone umowy cesji zostały sporządzone właśnie w dacie 27.01.2020 r., skoro przedłożone notarialnie podpisy zostały złożone w różnych datach. Natomiast jeżeliby przyjąć argumentację powódki w stosunku do sposobu uznania właściwych dat sporządzenia tych umów, to należałoby przyjąć, że umowa cesji datowana na 08.01.2020 r. została sporządzona 27.01.2020 r. (tj. licząc wg później złożonego podpisu uprawnionej strony), natomiast umowa cesji datowana na 27.01.2020 r. została sporządzona 03.02.2020 r. (tj. licząc wg później złożonego podpisu uprawnionej strony).

Powódka nie przedłożyła żadnych aktów notarialnych z 27.01.2020 r., z których miałyby wynikać zakupy portfeli wierzytelności, w tym w szczególności obejmujący wierzytelność wobec pozwanej z tytułu umowy pożyczki ratalnej nr (...).

Poza tym zwrócić trzeba także uwagę na to, że nawet kwota dokonana tytułem przelewu za zakup 2 portfeli wierzytelności tj. 441.124,81 zł, nie stanowi sumy ceny wierzytelności przyjętej w umowach cesji datowanych na 08.01.2020 r. i na 27.01.2020 r., gdyż ta wynosi 497.780,71 zł (210.655,10 zł + 287.125,61 zł).

Nie budzi wątpliwości, że zgodnie z ogólnymi regułami postępowania dowodowego, obowiązek przedstawienia dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z tych faktów wywodzi skutki prawne - art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c.

Reasumując, zdaniem Sądu, powódka nie wykazała swojej legitymacji czynnej do występowania w przedmiotowym procesie. Powódka nie udowodniła, że przysługuje jej wierzytelność w stosunku do pozwanej wynikająca z zawartej umowy pożyczki ratalnej nr (...). Powódka nie wykazała, że skutecznie nabyła wierzytelność względem pozwanej od (...) sp. z o.o.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie ww. przepisów, orzeczono jak pkt I wyroku.

KOSZTY PROCESU:

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i 2 k.p.c.

W niniejszej sprawie powódka w całości przegrała proces, wobec czego Sąd nałożył na nią obowiązek zwrotu kosztów procesu pozwanej w całości. Pozwana poniosła w toku procesu koszty w postaci wynagrodzenia pełnomocnika w wysokości 900 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej uiszczonej od udzielonego pełnomocnictwa - razem 917 zł i taką też sumę Sąd zasądził na jej rzecz od powódki, orzekając jak w pkt II wyroku. Od przyznanej sumy należą się powódce także odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

W pkt III wyroku, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., nakazano pobrać od strony powodowej kwotę 108 zł tytułem nierozliczonych kosztów procesu tymczasowo uiszczonych przez Skarb Państwa. Koszty te dotyczyły wynagrodzenia ustanowionego dla pozwanej kuratora przyznane mu na podstawie postanowienia tut. Sądu z 06.02.2023 r.

Asesor sądowy Michał Przybył